

Anja Becher Johansen i Italien

**Anja Becher Johansen, Direzione Didattica, Primo Circolo i Cento – Italien.
Opholdet varede fra 22. januar til 19. maj 2003.**

Arbejdsvilkår

Generelt gode og afvekslende. Dog opstod der i begyndelsen en del problemer mht. planlægningen, da den indledende oplysning om min ankomst (oktober 2002) sandsynligvis var blevet glemt eller overset af mange lærere. Således opstod der et "luksusproblem", da mange lærere efter min ankomst pludselig efterspurgte min assistance. Løsningen blev, at jeg en gang imellem, i stedet for de oprindeligt skemalagte timer, tog på "turné" i næsten alle 1.-5.-klasser i hele skoledistriktet. Dette resulterede i, at alle - både elever og lærere - fik et større kendskab til Danmark, og at jeg blev et kendt ansigt i byen og på skolerne.

Desuden underviste jeg i engelsk i 1., 3. og 5.-klasser. Den mest anvendte metode i mit arbejde var en slags "supervised visit", dvs. at jeg aldrig kom til at arbejde alene med en hel klasse, og aldrig fik for stort et ansvar. Jeg fik frie hænder til at udføre undervisningen som jeg ville, mens den fastansatte lærer kunne bryde ind eller supplere, hvis han/hun vurderede, at der var behov for det. I nogle situationer fungerede jeg som en ekstralærer – dette var især i forbindelse med engelskundervisningen i 1. klasse, hvor struktureret klasseundervisning ikke var normen.

Min arbejdsbyrde var ganske rimelig: jeg brugte ikke megen tid på forberedelse, men tilbragte størstedelen af min tid sammen med børnene. Desuden har jeg deltaget i udfærdigelsen af korrespondance (på engelsk) mellem de lokale børn og deres udenlandske venskabsklasser.

Jeg blev "delt" mellem 3 skoler og udviklede helt naturligt et tilhørsforhold til alle skolerne. Der opstod også gradvist en styrkelse af sympatien og kommunikationen mellem mig selv og mange af lærerne, således at jeg på hver skole havde mindst én "kontaktperson", og alle udviste stor interesse for mit velbefindende. Generelt fungerede delingsarrangementet fint, og alle var fleksible over for ændringer i programmet. Jeg var for eksempel med til stort set alle de (tværfaglige) heldagsarrangementer og udflugter der blev afviklet, på lige fod med de andre

lærere. Således deltog jeg bredt i skolelivet, både socialt og fagligt. Især med 5.klasserne deltog jeg i en række tværfaglige projekter, der omhandlede bl.a. historie, religion, formning, musik og drama.

Indblik/udbytte

Min i forvejen positive indstilling til italiensk kultur er generelt blevet styrket. Jeg har oplevet, at mange af mine fordomme er blevet afkræftet, mens enkelte er blevet bekræftet. Én af de positive ting jeg har lært, er, at familien er det vigtigste aspekt af hverdagen for rigtig mange italienere. De italienske unge er mere afhængige af og knyttet til deres familie end danske unge. Desuden spiller bedsteforældre en meget større rolle i den italienske hverdag end i den danske. Manglen på et omfattende velfærdssystem giver generelt den enkelte familie en større social ansvarsfølelse. Til gengæld har jeg fået bekræftet min forestilling om, at den italienske infrastruktur og det offentlige serviceniveau lader en del tilbage at ønske for en nordeuropæer.

Italienerne er som hovedregel positivt indstillede over for EU og europæiske spørgsmål, og benytter sig tilsyneladende i langt højere grad end danskerne af EU's udvekslingsprogrammer. Jeg har, som repræsentant for det EU-skeptiske Danmark, fundet ud af, at EU kan gøre en forskel i det enkelte menneskes liv – det ville være rart, hvis flere danskere opnåede samme erkendelse.

Til min store overraskelse så jeg, at undervisningsmetoderne i det italienske grundskolesystem ikke baserer sig på disciplin (= en kæmpe fordom blev afkræftet). Der lægges stor vægt på socialisering og personlig udvikling. Det faglige niveau er ikke specielt imponerende, men de sociale rammer for eleverne burde være et eksempel til efterfølgelse i vores eget skolesystem. (Det skal her lige siges, at jeg personligt ikke har haft kontakt til den danske folkeskole i snart 10 år.)

Jeg opdagede også, at italienerne har et andet forhold til fremmedsprog end danskerne; de føler simpelthen ikke det store behov for at tilegne sig og beherske fremmedsprog. Dog fornemmer man, blandt de yngre generationer, et stærkt øget behov for at lære og tale engelsk. Gode engelskkundskaber kan være nøglen til beskæftigelse for mange italienere.

Jeg oplevede, at man opnår en helt utrolig goodwill i en anden kultur ved at udvise vilje til at tale det lokale sprog. Jeg havde i forvejen brugt en del tid og penge på at lære det mest basale hjemmefra, og dét viste sig at være en fornuftig di-

sposition: idet jeg arbejdede med børn, havde jeg ikke andre muligheder end at tale med dem på deres modersmål – og dét gjorde jeg så fra første dag. Jeg blev også tilbudt et gratis kommunalt kursus (4 timer om ugen) i italiensk sprog og kultur; dog valgte jeg det fra efter den første måned, da målsætningen for kurset (primært korrekt skriftlig sprogbrug) ikke var i overensstemmelse med mine egne behov (primært daglig tale og ordforråd).

De erfaringer, jeg har fået ud af mit ophold i Cento, har stor betydning på det rent menneskelige plan. Jeg har nydt at arbejde med børn og har bevist, at jeg med succes kan tilegne mig en ny kultur og en anderledes hverdag. Dog har jeg været "akademisk overkvalificeret", og kan ikke umiddelbart se nogen akademisk relevans af mit ophold. Men der er ingen tvivl om, at min vellykkede gennemførelse af et Comenius sprogassistentophold er et godt signal at sende til fremtidige arbejdsgivere.

Jeg har helt klart oplevet en kraftig forbedring af mine sprogkundskaber, i og med at jeg har lært at tale flydende italiensk. Mht. udviklingen af undervisningsfærdigheder har jeg fået et utroligt rigt udbytte af mit ophold; idet jeg som udgangspunkt havde meget få pædagogiske redskaber/forkundskaber, har der hver dag været nye opdagelser. Jeg har lært at tænke kreativt og udforske nye undervisningsmetoder som er radikalt anderledes end dem, jeg tidligere har stiftet bekendtskab med gennem mine universitetsstudier.

Elevernes udbytte

Jeg har brugt en stor del af min tid på at udbrede kendskabet til Danmark, både som kultur og som sprogområde. Jeg mente ikke, at det var hensigtsmæssigt at igangsætte omfattende danskundervisning, men der blev lagt stor vægt på en komparativ beskrivelse af mit modersmål, og jeg var også i stand til at bruge en enkelt skoles køkkenfaciliteter til at præsentere nogle af eleverne for dansk madlavning og dertil hørende ordforråd. I betragtning af målgruppens alder var det svært at få samtalen ud over det meget konkrete niveau (i stil med "hvordan ser husene ud i Danmark?", "har du bedsteforældre/søskende?", "hvilke dyr har I?" osv.) – men der blev lagt meget vægt på, at Danmark også er en del af Europa, og at vi ikke er så forskellige fra italienerne.

Praktiske problemer

I et møde med andre Comenius-assistenten i regionen blev bl.a. stipendiets størrelse debatteret, og der var generel enighed om, at beløbet ligger i underkanten

af det anstændige rådighedsbeløb, idet mange sprogassistenter i området kommer ud for at skulle betale en relativt høj husleje – nogle helt op til 420 Euro for et lille værelse i en delelejlighed!

Personligt oplevede jeg ikke de store praktiske forhindringer; var så heldig at finde et dejligt sted at bo, og fik masser af hjælp af kolleger mv. til at klare alle de formelle procedurer (kontrakt, forsikring mm.) - yderst tilfredsstillende.